

De

Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur - 12 de jaargang - nummer 4 - 7 december 1994.

(On)Veiligheid op de Campus

Op de Campus Oefenplein stelt men de laatste maanden een toename van de onveiligheid vast. De bewering dat dit maar een soort onveiligheidsgevoel zou zijn is onterecht. Exhibitionisme, aanranding, bedreiging met wapens, diefstal,... zijn spijtig genoeg geen éénmalige voorvallen. Zelfs overdag kan je op bepaalde plaatsen tegenwoordig beter op je tellen passen. Het lijkt dan ook dat de bewaking van de VUB de situatie niet langer aankan. Met twee of drie man moet de veiligheid van een hele universitaire gemeenschap van meer dan tienduizend leden verzekerd worden. Het valt dan ook op dat 's nachts de rijkswacht steeds vaker rond de Campus rijdt, maar ook overdag kan men rijkswachters in burger opmerken. De vraag of dit een oplossing biedt, is niet zonder consequenties te beantwoorden...

Onder de bevoegdheid van de Raad van Bestuur van onze universiteit is er een commissie "veiligheid" maar over de werking en de vertegenwoordiging van de studenten hierin, kan men zijn twijfels uiten.

Ook de opvang van de slachtoffers van een misdrijf laat veel te wensen over. Om verandering te kunnen brengen in de stijgende onveiligheid en haar gevolgen willen wij zoveel mogelijk getuigenissen verzamelen om een beter zicht te hebben op deze problematiek. Gelet op de gevoeligheid van de materie zal de redactie natuurlijk de nodige discretie in acht nemen.

(de redactie is te bereiken in haar redactielokaal in gebouw Y' (naast het KK))

VORMINGSDAG (2)

Aan de leden van de universitaire gemeenschap: (studenten, assistenten en professoren)

De vormingsdag georganiseerd door Studiekring Vrij Onderzoek, De Moeial en het Brussels StudentenGenootschap rond de onderwijsproblematiek, die normaal moest doorgaan op 1 december is omwille van praktische redenen verplaatst naar donderdag 22 december. De bedoeling van het gebeuren is nog steeds via een duidelijke belichting van het onderwijsbeleid van de laatste jaren een globale benadering van dergelijke complexe materie te verwezenlijken. Verder willen we al de geïnteresseerden voorzien van de nodige informatie zodat we terdege voorbereid op het beleid kunnen reageren en het met een duidelijke visie van repliek kunnen dienen. Onderwerpen die zeker behandeld zullen worden zijn:

- De historic en de gevolgen van het Coensdecreet
- Memorandum on higher education: onderwijs in de Europese context
- Hoe ver staan we met de demokratisering van het onderwijs
- Recente ontwikkelingen in het franstalig onderwijs
- Universiteit: historiek, rol, eigenheid, kritische verantwoordelijkheid en volledigheid
- Herfinanciering van het onderwijs
- Kwaliteit van het onderwijs en onderzoek
- Voortgezette academische opleidingen
- Doctoraatsopleiding
- Nieuwe decreet
- Studentenvertegenwoordiging op de VUB: nationaal en internationaal
- Het dualiseringsproces dat van de VUB een tweederangsuniversiteit wil maken
- Onderwijs en de maatschappelijke wisselwerking
- Sociaal beleid in het onderwijs

De studiedag zal doorgaan op donderdag 22 december Onder de aula. Voor de praktische organisatie verzoeken wij aan alle geïnteresseerden contact op te nemen met Studiekring Vrij Onderzoek (tel: 629.23.28) of De Moeial (tel: 629.23.38) zodat reeds een aanvang kan gemaakt worden met de informatiedoorstroming.

REDACTIONEEL

Democratisering

Het Boze Oog

Lieve Lezer,

U ziet, ruikt, hoort en proeft het: *Le nouveau Moeial est arrivé*. Het is ondertussen december geworden en iedereen begint al aan de skivakantie van de buurman, de kousen van de paus, aan de goede herderkens en de maagd Natascha en aan dracula en de zeven smurven te denken. Kortom tijd om nog eens De Moeial te lezen en met de neus op de bij onze huisvrouw Pointcaré zoóóó geliefde feiten gedrukt te worden.

Er gebeurde de laatste weken weer een heleboel in de onderwijswereld: in Italië wil de regering van Berlusconi (geef ik hem een hand of niet?) de inschrijvingsgelden voor de universiteiten drastisch verhogen, in Nederland wil men een goed werkend studiegeldsysteem om *budgettaire* afschaffen en in België... Nou ja, België is natuurlijk een federale staat dus kon Vlaanderen niet achter blijven op de besparingsdrang van het franstalige onderwijs. De Voorgezette Academische Opleidingen (VAO) zijn nu het zwarte schaap van onze liefste minister Van den Bossche (*VdB*) geworden. De forfaitaire subsidiëring voor de VAO's is weer eens zo'n mooi voorbeeld van verkapte besparingsmaatregelen ingepakt in een erg bizar *kwaliteits*kleedje. Maar hoogst waarschijnlijk blijft het hier niet bij. Wanneer men kijkt naar de hoofdopties voor het hoger onderwijs van *VdB* (Zie pagina 3) dan vermoedt men dat hij nog meer lekkers in petto heeft voor de vlaamse unifs (de hogescholen zijn vorig jaar al langs de kassa gepasseerd).

Wist u dat *VdB* de "democratisering van het onderwijs" hoog in het vaandel draagt? "Welke democratisering bedoelt hij dan", gaat u nu zeggen. We zouden het echt niet weten, of toch: De democratisering van de mooie woorden en de valse beloften in de vele toespraken, de democratisering voor diegenen die hoger onderwijs kunnen betalen, de democratisering van de portemonnee...

Wanneer men kijkt hoe de democratisering van het onderwijs in dit land tot stand is gekomen kan men twee peilers aanhalen. Enerzijds is er de brede maatschappelijke emancipatiebeweging op het eind van de jaren '50 en in de jaren '60 die geleid heeft tot een democratisering van de maatschappij. De gedachte hiervoor vindt eigenlijk haar wortels ook nog in de ontuchtering die er gekomen is na de gruweldaden van Wereld Oorlog II en het bewustzijn

dat hieruit voortkwam: onderwijs en intellectuele ontplooiing moest de hele bevolking doen beseffen dat er fundamentele *menselijke* waarden zijn en verhinderen dat WO II een vervolg kreeg.

Anderzijds was er in de jaren '50 nood aan technisch hooggeschoolde mensen om de wederopbouw van de industrie te verwezenlijken. Deze eis kwam natuurlijk vanuit de bedrijfswereid die op dat moment (wanneer niet?) haar belangen moest verdedigen.

Het gevolg hiervan is een "explosie" van het aantal studenten. Vandaag hebben de bedrijven geen nood meer aan al die hooggeschoolden, dus oefenen zij druk uit op de verschillende onderwijsinstanties om de democratisering via drastische besparingsmaatregelen te stoppen. Het valt dan ook op dat onderwijs tegenwoordig een *sector* is geworden, die moet gehoorzamen aan de wetten van de (vrije) markt. De logica van het onderwijs is die van het bedrijf geworden. De universiteit verwordt voor bepaalde mensen een diplomafabriek waar de geïnvesteerde middelen concrete en dus voor hen in geld meetbare resultaten moet opleveren. Wanneer men bijvoorbeeld spreekt over sterkte- en zwakteanalyses voor studierichtingen, is de idee hierachter vaak de input- (zoveel geld geïnvesteerd) en outputresultaat (zoveel brengt het aan de maatschappij of bedrijven). De vraag is natuurlijk hoe men kennis en ontwikkeling van de kritische zin in economische termen kan uitdrukken. Het antwoord op de vraag "wat betekent democratisering?" heeft nood aan een duidelijke inhoudelijke invulling opdat het niet een slogan wordt die zelfs de grootste besparingsfreak zonder probleem in de mond kan nemen.

Democratisering van het onderwijs is aan iedereen het recht geven het onderwijs van zijn keuze en begaafdheid te volgen zonder financiële of andere drempels. Het houdt ook een democratisering van de inhoud van het onderwijs in. Onderwijs moet aansluiten bij de behoeften van de maatschappij in haar geheel. D.w.z. dat bijvoorbeeld onderwijs dat enkel en alleen maar een enge voorbereiding is op een beroep, geen democratisch onderwijs kan zijn. Zo is het ook zeer belangrijk dat een er een goed geschoolde bevolking is, die de informatie die voorhanden is kritisch kan verwerken. Maar ook de democratisering van de onderwijsstructuren is belangrijk.

Elke geleiding moet vertegenwoordigd worden op elk niveau en zeker op het hoogste. Maar met vertegenwoordiging is de kous zeker niet af, vertegenwoordiging zonder effectieve inspraak is een façade naar buiten toe.

Democratisering van het onderwijs is niet los te koppelen van een democratisering van de samenleving. Daarom moet een samenleving door een voor iedereen toegankelijk onderwijs een herverdeling van de kansen realiseren.

De verschillende decreten of beleidsintenties druisen in tegen het geheel van deze gedachten. Een bezinning over de inhoud en kwaliteit van ons onderwijs (cfr. de universitaire werkplaats '92-'93) krijgt vanuit academische instanties en overheid weinig aandacht.

De Redactie

INHOUD

Redactioneel	1
(on) Veiligheid	1
Vormingsdag	1
Métis	2
VAO's	2
Onderwijsdebatje	3
Geletterde mensen	4
Bronks	4
Vervalsing zoals ze is...	4
Lezersbrief	5
ISAVUB	5
De K.I.S.	5
Erratum AMOK	5
KultuurKrant	6
FUSE / optreden	7
BSG-agenda	8

VAO's door de besparingsmolen

Maandag 28 november werd er door de universiteitscentrale van de Vereniging van Vlaamse Studenten actie gevoerd rond de Voorgezette Academische Opleidingen (VAO). Het gebouw van de SP op de Keizerslaan werd een tijdje bezet. De studenten protesteerden tegen de plannen van minister Van den Bossche om de VAO's te rationaliseren waardoor de universiteiten geneigd zullen zijn vooral de economisch interessante en prestige dragende opleidingen te financieren. Twee eisen stonden centraal in het protest: Geen enveloppefinanciering en geen vrije bepaling van de inschrijvingsgelden. Enkel de laatste eis werd toen ingewilligd. Het probleem rond de VAO's is met deze actie zeker niet opgelost en er zullen waarschijnlijk in de toekomst (grootschaligere) acties plaatsvinden.

Dank u Sinterklaasje

Minister Van den Bossche wil de VAO's "rationaliseren" (zie ook "het grote onderwijsdebatje" in deze Moecial). VAO's omvatten de verschillende vervolgoopleidingen: de aanvullende en specialisatieopleidingen, de zogenaamde GASSers en GG'Sers, moeten door de besparingsmolen van de Vlaamse regering; de academische lerarenopleiding staat voorlopig nog niet bovenaan de agenda, maar ook hier zijn grote plannen niet uitgesloten.

Dat er bijvoorbeeld inhoudelijke problemen zijn met de lerarenopleiding is correct. Dat er tot voor kort sprake is geweest van een zekere wildgroei van de VAO's valt nog enigszins te aanvaarden. Maar dat het antwoord op deze inhoudelijke en structurele problemen bijna altijd van financiële aard is, dat is onaanvaardbaar.

Om te begrijpen hoe de problemen rond de VAO's ontstaan zijn, moet men eigenlijk teruggaan tot het Coensdecreet. De zogenaamde rationalisatie, hét eufemisme voor verkapt besparingsmaatregelen, zorgde ervoor dat de universiteiten verplicht werden andere financieringsbronnen binnen de marges van het Coensdecreet te zoeken. Het oorspronkelijke opzet van het decreet voorzag een financiering van de VAO's, indien deze opleidingen aan bepaalde, nogal strenge minimumcriteria (studentenaantal) beantwoordde. Vóór het decreet was er geen feitelijke financiering van de VAO's voorzien. Dus werd er door de universiteiten geïnvesteerd in deze VAO's. Om in te gaan tegen een "wildgroei" van de VAO's hebben de universiteiten zelf reeds grote inspanningen geleverd. Zo schafte

de VUB een aantal VAO's af (in het academiejaar 1992-1993 waren er voor het hele Vlaamse universitaire landschap 249 VAO's, in 1993-1994 maar 213). Ook kwamen er voor verschillende VAO's interuniversitaire samenwerkingsprogramma's: Literatuurwetenschappen, vrouwenstudies... Het argument van Van den Bossche dat er ondanks herhaaldelijk aandringen bij de universiteiten, aan de rationalisatie van het aantal eigenlijk weinig wordt gedaan, is duidelijk onterecht. In plaats van een brede discussie aan te gaan over de relevantie en de inhoud van de VAO's wil men botweg overgaan tot besparingen omwille van budgettaire redenen. Ook de devaluatie van het basisdiploma, waardoor tegenwoordig een tweede universitair diploma bijna een noodzaak wordt, is een discussiepunt dat hiermee te maken heeft en dat klaarblijkelijk de nodige aandacht niet krijgt.

Enveloppe?

Het grote gevaar bij de "oplossing" van Van den Bossche voor de VAO's is zijn manier van besparen. Hij wil de universiteiten een vaste enveloppe geven voor de VAO's. Dit vast bedrag zou verrekend worden in het basisbedrag van de universiteiten waarmee de totale werking moet worden gefinancierd. Concreet betekent dit dat er door deze maatregel er geen rekening meer wordt gehouden met de schommeling van het aantal studenten. Hierdoor worden universiteiten die een daling van hun aantal studenten in de VAO's kennen bevoordeeld, zij die een stijging kennen duidelijk benadeeld. Gielot op het elk jaar stijgend aantal studenten op de universiteiten kan men best begrijpen dat dergelijke politiek een netto-besparing

betekent die elk jaar zwaarder zal doorwegen. VAO's die nu weinig studenten tellen zullen eerst aan de beurt komen. Ios van hun maatschappelijke en intellectuele relevantie.

Bovendien zouden de inschrijvingsgelden vrij gelaten worden. Daar waar nu een minimum- en maximumgrens van kracht is, wil de minister de universiteiten "autonoom" laten beslissen. De bedoeling van deze schijnautonomie kadert volledig in de enveloppefinanciering: de universiteiten zullen niet meer over voldoende middelen beschikken om deze opleidingen te financieren en dus zullen zij - en dus niet de minister - besparingen moeten doorvoeren. De inschrijvingsgelden zullen het verlies aan subsidies moeten compenseren.

De verantwoordelijkheid wordt aldus verplaatst naar de universiteiten. Ook de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) heeft haar bemerkingen: "...De SERV maakt ook een bedenking bij de autonomie die het universiteitsbestuur krijgt bij het bepalen van de inschrijvingsgelden voor de VAO's. Het feit dat de VAO's op permanente basis worden gefinancierd door de overheid lijkt in tegenspraak met het volledig vrij laten van de inschrijvingsgelden en de mogelijke drempelverhoging die hiervan het gevolg kan zijn voor de minder kapitaalkrachtige student..."

Inderdaad het vrij laten van de inschrijvingsgelden is in strijd met het principe van kosteloos onderwijs en creëert een extra financiële drempel tot het onderwijs. Tijdens de laatste onderhandelingen gaf Van den Bossche na de actie van VVS eerst toe aan de eis van de studenten om het inschrijvingsgeld niet vrij te laten, maar kwam hier later op terug en wil nu voor een deel van de VAO's de nu geldende inschrijvingsgelden behouden, voor de overigen zouden de universiteiten vrij mogen beslissen. Hetgeen uiteraard bijna hetzelfde is als ze voor allemaal vrij te laten. Deze toegeving kwam er waarschijnlijk onder druk van de universiteitsbesturen zelf aangezien de financiering op zich ontoereikend is. (In deze context kan men opmerken dat bedrijven mensen sturen om bepaalde VAO's te volgen en dat hiervoor eventueel een hoger inschrijvingsgeld kan gevraagd worden, maar de grens tussen zuiver bedrijfsgerichte VAO's en deze die dat niet zijn, is moeilijk te bepalen). Het is dan ook duidelijk dat het werkelijke probleem met het voorstel van Van den Bossche niet op het niveau van de inschrijvingsgelden te vinden is maar in een financiering gebaseerd op een vaste enveloppe.

De intentie om voor de gehele universiteitsfinanciering over te gaan tot een vaste enveloppe bestaat al op het ministerie van onderwijs. Indien tegen het essentieel punt van de subsidiëringwijze niet radicaal en krachtig wordt ingegaan staat de deur wagenwijd open om enveloppefinanciering te veralgemenen.

H.A.

RECHTZETTING

In de vorige Moecial deed zich een jammerlijke typefout voor in het artikel "anti-racisme en de VUB": ... Net als Els Deslé liggen de oorzaken van racisme en fascisme in de "perversiteit" van het kapitalistisch systeem ... dit moet zijn: ... Net als VOOR Els Deslé liggen de oorzaken van ...

Onze oprechte excuses

Wat is het Métisproject?

Deze lessenreeks is gegroeid uit de 'Cours Méta' die in 1992 van start ging in Louvain-La-Neuve. Het was een initiatief van de studentenbeweging aldaar die via de organisatie van alternatieve lessen de manier van lesgeven en de wetenschapsbeoefening aan de universiteit in vraag wilde stellen. Hun aanpak was vrij origineel: de studenten trokken zich terug uit de 'travaux institutionnel' (universitaire commissies, zoals aan de VUB commissie huisvesting, restaurant...) en stapten rechtstreeks naar de profen met het voorstel om alternatieve colleges te organiseren. De bedoeling was het opstarten van een discussie door tijdens de lessen een gastprof uit te nodigen die dan vanuit een ander uitgangspunt de materie van de cursus belichtte. Tijdens deze reeks lessen bleek dat de lessen gegeven door Derde Wereldstudenten de meest interessante waren. Vandaar een nieuw initiatief: de 'Cours Métis'.

Métis

De initiële bezinning over universitair onderwijs en onderzoek is hierbij dus geplaatst geworden in een ruimere context. Noord-Zuid relaties enerzijds, en kennisuitwisseling binnen de universiteit én tussen Noord en Zuid anderzijds. Interessant is vooral dat kennisverwerving en Noord-Zuid relaties hier echt samen behandeld worden wat in onze 'global world in the age of communication' een absolute noodzaak is. Het reusachtig dorp verbonden via informatienetwegen is natuurlijk een utopie, maar feit is dat de bestaande- of als je wil traditionele-maatschappelijke processen steeds globaler worden en het kader van nationale staten en unies gaan overstijgen. Een prangend probleem hierbij is het eenrichtingsverkeer van informatie- en kennisoverdracht. Universiteiten uit derde wereldlanden hebben vaak in het Noorden gestudeerd en hebben dan ook de neiging om problemen in eigen land op te lossen aan de hand van onze modellen die daar meestal niet geschikt voor zijn. Bovendien wordt aan de universiteiten in het Zuiden vaak lesgegeven aan de hand van Amerikaanse en Europese literatuur waarin totaal geen aandacht wordt besteed aan hun specifieke problemen. De reden hiervoor ligt

o.a. bij het wereldkapitalisme, en een uitloper daarvan concentratie van bedrijven. Kleine bedrijven gaan failliet, of als ze winstgevend zijn worden ze opgekocht door een multinational. Derde Wereldlanden beschikken dus niet eens over de mogelijkheid om eigen wetenschappelijke uitgeverijen draaiende te houden. Met andere woorden alles is met elkaar verbonden.

Dit blijkt ook uit de onderwerpen van de Métis lessen:

de Golfoorlog in de media in Noord en Zuid (communicatie);

Is vanuit de Latijns-Amerikaanse en Afrikaanse ervaringen een democratische traditie een noodzakelijke voorloper van de democratie? (Politieke Wetenschappen); of nog:

Hydraulische ontwikkeling van de Derde wereld. Moet men het westers model overnemen? (Toegepaste Wetenschappen).

Dit zal nog uitgebreid worden tot een echt Métis netwerk met vaste gesprekspartners, in en buiten België, op verschillende institutionele niveaus.

Métis Aid

Ook Student Aid doet mee! Zij willen in de toekomst meer aandacht besteden aan mondiale vorming in het Noorden en in het bijzonder aan universiteiten. Daarom organiseren ze in februari '95 (wanneer de eerste lessen plaatsvinden) een aktieweek rond dit thema. Een zeer nobel initiatief, maar men kan zich wel vragen stellen over de oprechtheid en/of intelligentie van de beweging Student Aid. Hoe kan men studenten bewust maken van de Noord/Zuid problematiek als men tegelijkertijd meewerkt aan Waagstuk, een kwis van het bedrijf VTM (zie hierover ook Moecial nr 2). Al diegenen die niet snappen waarom dit verkeerd is, het niet erg vinden, of die denken desondanks nog iets te kunnen verwezenlijken: neem contact op Student-Aid via Studiekring Vrij Onderzoek, Pleinlaan 2, 1050 Brussel (Tel.:2328) of UCOS (Tel.:2305).

AVW

De Solvay Kring, het Liberaal Vlaams Studenten Verbond en de Jong Socialisten hebben de eer u uit te nodigen op de workshop in verband met 'arbeidsherverdeling'

Maandag 5 december: Prof. Dr. D. Frantzen
'De economische crisis, en de noodzaak van een nieuwe economische politiek'
aanvang 20.00u in lokaal 4G113, VUB Oefenplein

Maandag 12 december: Prof. Dr. J. Vilrocx
'Basisinkomen'
aanvang 20.00u in lokaal 4G113, VUB Oefenplein

Maandag 19 december: Debat met Rik Daems (Volksvertegenwoordiger VLD), Leo Peeters (Volksvertegenwoordiger SP), Jan Herremans (Dir. Economisch dep. VBO), A. Verboven (Nationaal secretaris ABVV). Moderator: Jim Van Leemput (centrum voor sociologie)
aanvang 20.00u in Aula Qa, VUB Oefenplein

Aan de professoren van de VUB

Al wie wil meewerken aan het Métisproject kan hiervoor contact opnemen met Studiekring Vrij Onderzoek

**Gebouw Y ' naast het KK
Tel.: 02/629.23.28**

Het Grote Onderwijsdebatje

Het "Grote Onderwijsdebat" van dinsdag 22 november beloofde, op papier althans, een uitgelezen gebeurtenis te worden voor al wie zich betrokken voelt bij de onderwijsproblematiek. De organisatoren van dit debat waren een typisch pluralistisch allegaartje: Het Vlaamse RechGenootschap, de Liberaal Vlaamse StudentenVereniging en de Jong Socialisten. Het panel was als volgt samengesteld: Professor Desmeth van de VUB, Dhr. Van der Marliere van de VLD-studiedienst (ex-VUB) en daar Van den Bossche het liet afweten om de klassieke ik-loop-achter-op-mijn-agenda, stuurde hij zijn (kat?) adjunct-kabinetschef Werner Soetens, een oudgediende uit de Raad van Beheer van de VUB. Zo draaide het "grote onderwijsdebat" uit op een typisch VUB-ondersje. Slechts een kleine honderd geïnteresseerden zakte die avond naar deze aula af. (Er waren ook films geprogrammeerd, ziet u)

Provo's

De moderator Professor Veny, het laatste eendje in deze VUB bijt, opende het debat met een, naar eigen zeggen, provocatieve inleiding. "De zekerheid op een plaats in de arbeidsmarkt die een diploma uit het Hoger Onderwijs (H.O.) plachtte te bieden, is verleden tijd", zo stelde hij snugger. Hij haalde ook de besparingsplannen van minister Lebrun en zijn nederlandse collega, die zo'n half miljard gulden wil besparen, kort aan. In zijn analyse van het onderwijsbeleid kwamen de gekende peilers naar voren. Het leerrecht wordt steeds meer onderhevig aan de marktmechanismen. Hierdoor treed er een deregulering op: de overheid verkleint haar beleidsmatige verantwoordelijkheid en evolueert naar de *calculerende* overheid met de besparingen tot gevolg. "Men moet rationaliseren¹", zo luidt de officiële boodschap. De vraag is natuurlijk welke pedagogische argumentatie men voor dergelijke maatregelen hanteert. Tegenover een gebrek aan onderwijskundige doelstellingen staat een ongebreidelde besparingsdrang. De moderator riep dan ook op om dringende en brede maatschappelijke discussie te openen over de plaats van het H.O. en de rol van de overheid in deze problematiek. Elke spreker kreeg hierna een kwartiertje (dat spijtig genoeg veel te lang uitliep) om een kort betoog af te steken.

Welkom in de besparingslogica

De burocratische draak beloofde met Soetens, spreekbuis van Van den Bossche, naar boven te komen. In zijn pleidooi over de toekomst en de ontwikkelingen van het H.O. en de universiteit in het bijzonder deed hij de hoofdopties van zijn minister uit de doeken. Ten eerste pleitte hij voor het behoud en de versterking van de kwaliteit van het H.O., in Europese context, met de internationalisering van de concurrentie indachtig. Hij voegde hier natuurlijk onmiddellijk aan toe dat dit moet gebeuren op een "betaalbare"² manier. Het is opmerkelijk dat, wanneer men over onderwijs spreekt, het telkens gebeurt in termen die gebruikelijk zijn voor de economie. Alsof onderwijs een product is. De tweede hoofdoptie is "het democratiseringsproces" waar te maken en door te trekken tot universitair onderwijs. (wat Soetens-Van den Bossche verstaat onder "democratisering" is mij een raadsel, maar soit). Zijn argumentatie hiervoor is dat begoede studenten naar buitenlandse instellingen zullen gaan en dat de minder begoede studenten een H.O. van mindere kwaliteit zullen genieten. Dit lijkt mij dan ook een extra reden om "vers geld" te injecteren en echte kwaliteitsverbeterende initiatieven

vanuit de overheid te stimuleren, i.p.v. een bureaucratisch beleid te handhaven dat erin bestaat optel- en vooral aftrekmaatregelen door te voeren.

Soetens erkende, namens zijn minister, dat binnen "de financieel haalbare enveloppe" het aandeel van het budget van het H.O. in het totaal budget van de Vlaamse Gemeenschap te laag is. Hij verwacht van de universiteiten dat de gelden "efficiënt" en "rationeel" worden aangewend. De universiteit moet haar zending³ correct en *loyaal* uitvoeren en hij vindt het de plicht van een Alma Mater om "excellentie" uit te stralen. Volgens Soetens zou het "excellentie" schoentje op het vlak van onderwijs enigszins wringen.

Hoe moet volgens het ministerie de kwaliteit van het onderwijs dan gestimuleerd worden? Enerzijds door de vocational drift - hieronder verstaat men het doceren van zogenaamde beroepsgerichte opleidingen - te stoppen. Er moet blijkbaar een herschikking van de opleidingen plaatsvinden tussen de universiteiten en de hogescholen (richtingen als logopedie of dieetleer horen volgens hem niet thuis op een universiteit).

Anderzijds moet er afgestart worden van het begrip volledige universiteit. Alle richtingen, alle disciplines in alle universiteiten aanbieden is kwalitatief of financieel (! hier zijn we weer!) niet meer mogelijk. Hij pleitte voor het globale universitaire landschap, voor een maximale kwaliteit van het onderwijs en wil de "versnippering" stoppen. Sterkte/zwaktes analyses moeten de zwaartepunten bepalen voor de verschillende universiteiten. Van den Bossche nodigde (o.a. tijdens de academische openingszitting van de UG) de universiteiten uit op een dialoog over de onderbevulde opleidingen om "kwaliteitsopleidingen" te blijven verzekeren. Zo'n dialoog zal dan waarschijnlijk een koehandel worden waar bepaald wordt wie wat mag doceren. Gelet op Van den Bossches visie op het stimuleren van de kwaliteit van het onderwijs, zullen de universiteiten een beleidslogica betreden waar aan enkele fundamentele bezwaren wordt voorbijgegaan. Ten eerste is er de gedachte dat kwaliteit van het onderwijs voor Van den Bossche in evenredig verband staat met de financiering: men vertrekt van een financiële situatie om de kwaliteitsnorm te bepalen, daar waar men eerst de kwaliteitsnorm moet bepalen om te zien welke financiering nodig is. Een ernstige studie over de kwaliteit van het onderwijs moet de basis vormen van een bespreking voor de herfinanciering van het onderwijs. Ten tweede is er de eigenheid van elke instelling. De levensbeschouwelijke benadering van een domein van onze kennis is maatschappelijk van een enorm belang. De filosofische verschillen zijn een motor om het maatschappelijk debat draaiende te

houden. De polarisatie rond één superuniversiteit (zeg maar Leuven) is dan ook uiterst gevaarlijk voor de democratisering van de maatschappij en hierdoor zal het "conservatieve" gedachtegoed verder verankeren en de technocratisering verder worden doorgevoerd. Ten derde is het normaal dat in zogenaamde "onderbevulde" richtingen weinig studenten zijn. De interesse bijvoorbeeld in theoretische natuurkunde of in klassieke filologie is beperkt, ook in wereldbepaalde instellingen. Ten vierde komen initiatieven als inter- of transdisciplinariteit, die een reële stuwcr kunnen zijn voor de kwaliteit van het onderwijs, in het gedrang. Zulke initiatieven moeten zich in de eerste plaats kunnen realiseren onder éénzelfde universiteit (de eigenheid samen met de ligging is hier de verzamelande noemer) en hiervoor spelen juist die "onderbevulde" richtingen een sleutelrol. Ten vijfde is het duidelijk dat een rijk Vlaams onderwijswereldje pas gerealiseerd wordt door een grote verscheidenheid van instellingen, want dit impliceert een verscheidenheid aan invalshoeken voor de verschillende domeinen. Verder is het duidelijk dat de definitie die Van den Bossche geeft aan een volledige universiteit er één is die het best past in zijn besparingslogica. Wil men praten over 'volledige universiteit', dan kan dit niet als men al vooraf zo'n eenzijdige definitie geeft.

Van den Bossche, die nog als voorzitter van de Vereniging van Vlaamse Studenten op straat kwam voor *kosteloos* onderwijs, heeft blijkbaar het licht gezien en heeft zich bekeerd tot technocraat, met een rekenmachine in plaats van een menselijk verstand.

VLD en SP op zelfde lijn

Van der Marliere, één van de toonaangevende VLD'ers in de onderwijsproblematiek, stelde de vraag "Welke universiteit voor morgen?". Het antwoord op deze vraag kan op verschillende manieren benaderd worden, zo stelde hij. Een eerste is de "corporatistische academische benadering", de tweede is de "begrotings-ministeriële", en tenslotte is er de derde die een *maatschappelijke* discussie wil aangaan. Vanuit een historisch standpunt is het zo dat er altijd al een gebrekkige onderwijsstrategie is geweest met te veel nadruk op het budget en, zo vervolgt Van der Marliere, dat er steeds een planning op korte termijn is geweest, waar het OESO⁴ principe "Wie betaalt, bepaalt" ("wie" is hier de overheid, die sinds het laatste decennium steeds meer en meer onder druk staat van de bedrijven, die hun eigen visie hebben over de zending van de universiteiten en hogescholen). Het gevolg hiervan is dat er geen geconcentreerde visie is. Verder stelde hij enkele klassieke thema's in vraag: numerus clausus, de

pedagogie, de wijze van examineren, de stijgende studiedruk, de generalisten en specialisten kwestie, de ondoorzichtige legislatuur,...

Hij stelt vast dat het onderwijs een zeer conservatieve sector is met een corporatistische reflex (sic!). Verder pleitte hij voor het behoud van drie universiteiten met hun verschillende levenshouding (UG, KUL en VUB). Maar zijn definitie over volledigheid is helemaal niet duidelijk. Hij waarschuwde voor de toenemende diplomairie en de devaluatie van het basisediploma. Na enkele gedeeltelijk correcte vaststellingen kwam het duiveltje uit het doosje: de evolutiefinanciering waar Van der Marliere voorstander van is. De financiering van de universiteit gebeurt nu enerzijds op basis van zo'n vaste enveloppe en anderzijds door de OBE's⁵ die rekening houden met het aantal (financierbare) studenten en hun richting. Overgaan op een totale enveloppefinanciering is evolueren naar een systeem waar de overheid haar verantwoordelijkheid t.a.v. het H.O. laat varen en ze de universiteiten een schijnautonomie voorschotelt. De universiteiten krijgen nu al minder subsidie van vaderje staat omdat de stijging van de subsidies niet lineair gebeurt met het elk jaar stijgend aantal studenten. Dit is een voorbeeld van verkapte besparing. De schijnautonomie, de zogenaamde responsabilisering van de universiteiten, zou erin bestaan dat met een quasi vast budget aan een steeds groter aantal studenten kwaliteitsonderwijs moet verschaft worden. De universiteiten (en niet de regering) zullen dan elk jaar "harde" besparingsregelingen moeten doorvoeren (hogere inschrijvingsgelden, afschaffen van "kleinere" (niet "productieve") richtingen,...) om nationaal en internationaal nog op een paar domeinen van enig wetenschappelijk gewicht te zijn.

Het trieste van de zaak is dat de enveloppefinanciering reeds vorig jaar in het HOBU is beslist. Er bestaat enkel een *mondelijke* overeenkomst om de enveloppe te herzien wanneer het aantal studenten in een instelling met meer dan 5% zou stijgen. Enveloppefinanciering betekent ook dat universiteiten die een (hypothetische) daling van het aantal studenten zou kennen procentueel bevoordeeld zijn. De democratisering van het onderwijs wordt door dergelijke maatregelen zeker niet bevorderd. (Zie ook het artikel over de Voortgezette Academische Opleidingen (V.A.O.), over enveloppefinanciering).

De opmerking van de moderator dat een paarse coalitie (Socialisten samen met liberalen) zoals in Nederland niet voor morgen is, is helemaal verkeerd, zo maakte Soetens terecht duidelijk. Op het vlak van onderwijsbeleid zijn de liberalen en socialistten het in grote lijnen duidelijk eens. Voor de universiteiten betekent dit bijvoorbeeld dat men moet afstappen van het begrip volledige universiteit.

Professor De smet

Professor De smet bracht enkele inhoudelijke argumenten bij dit debat aan. Hij haalde de conclusies van het convent van Siëne⁶ van drie jaar geleden aan. Alhoewel er daar gepleit werd voor de universiteit als instelling voor fundamenteel onderwijs en onderzoek, stelt men vast dat de vertaling van deze gedachte in een beleid een verder doorgevoerde technologisering van de universiteit inhoudt. Maar hetzelfde kan evenzeer gezegd worden van de vorige sprekers, van wie de inhoudelijke visies op het onderwijs haaks staan op het beleid

dat ze verdedigen. Volledige universiteit betekent volgens professor De Smet een instelling van onderwijs en onderzoek in die disciplines die fundamenteel zijn en dragend voor de maatschappij. (Universitas). Hij reageerde op Soetens, die stelde dat het onderzoek een noodzakelijke maatschappelijke link moet hebben, door duidelijk te stellen dat fundamenteel onderzoek ongebonden moet zijn. Hij verduidelijkte dat onderzoek geen domein is maar een methode. Hij bekritiseerde het Coensdecreet dat geschreven is op maat van een "mastodont" universiteit en haalde in deze context de problemen aan die de VUB hierdoor ervaart.

Debat met de zaal

Hier kan men zeer kort over zijn: de verschillende vragen. (V.A.O., Biotechnologienota,...) werden met de diplomatische welsprekendheid van Soetens ontweken en zo onttaarde het nooit echt gestarte debat. De climax van de avond was duidelijk de receptie achteraf.

1 rationaliseren: < economie: het arbeids- en productieproces zo rationeel mogelijk organiseren, waardoor het *product* zo goedkoop mogelijk kan worden.

2 ± 50% van het budget van de Vlaamse gemeenschap gaat naar onderwijs.

3 onder de zending van een universiteit verstaat men de verschillende opdrachten die weggelegd zijn voor de univ.: het onderwijs, het wetenschappelijk onderzoek en de maatschappelijke uitstraling, t.z. het wetenschappelijk en maatschappelijk dienstbetoon.

4 Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling: geeft richtlijnen aan de nationale politiek van de geïndustrialiseerde landen over de te voeren economische politiek

5 OnderwijsBelastingEenheid

6 Conferentie van Siena van 5-8 november 1990: "Higher Education in the European Community towards the year 2000"

H.A.

iedere donderdag :
**REDACTIE-
VERGADERING**

om 17 00 uur
Gebouw Y'

Moel lokaal

EROS & THANATOS

Geletterde mensen Luuk Gruwez en Eriek Verpale over liefde en dood in hun naaste omgeving

Na de première halfgewoone oktober van het programma *Geletterde Mensen* met het trio Brouwers-Barnard-Van Istendael, was het woensdag 16 november de beurt aan de literaire broeders Luuk Gruwez en Eriek Verpale om het podium van de grote aula van de VUB te beklimmen. Het schaarse publiek werd er getrekt op een sterke collage van persoonlijke ontboezemingen. Tijdens die zorgvuldig uitgebouwde dialoog geen onwaarschijnlijke gebeurtenissen of afstandelijke bespiegelingen. Veeleer een totaaltekst die zijn kracht haalt uit een vloeiende en samenhangende inhoudelijke lijn, gebracht binnen een passend decor en met aandacht voor de voordrachtskunst.

Siamees dagboek

Samensteller Bart Vanegeren weet de parallellen in het werk van Gruwez en Verpale goed uit te zoeken. Hij brengt, in de geest van het reeds verschenen *Onder vier ogen*, *Siamees dagboek*, een sterk script naar voren ingevuld met gedichten, brieven, stukken proza en ongebundelde teksten. De biotoop van de schrijvers wordt naarstig uitgepluist. Familiebanden en -gebeurtenissen, jeugdliefdes en lijdende eegas, en zelfs het wezen van hun auteurschap worden opgediept.

onbekende slagzin: "Pa, de hond gaat over de tafel springen." wist deze dan hoe laat het was. Dat vaders vakantiegeld geregeld in dat café opgesoupeerd raakt en dat moederlief hier telkens weer toevalgerwijze op uitkomt is een kapstok waar Verpale liefde- en bekommernisvolle persoonsbeschrijvingen aan ophangt.

Het eerste deel van het programma wordt afgesloten met een sombere en aandoenlijke cyclus gedichten rond de dodelijke ziekte van Tippetotje, de geliefde van Luuk. De omnacht waarmee de schrijver zijn liefste ziet

aanhoren.

Hierna volgt een reeks teksten die samen best een mini-Saint-Amour zouden kunnen opvullen. Gruwez' eerste en zoete liefde, Verpale's uniefliefjes en een ode aan de vrouwelijke kont zijn onderwerpen die aanstekelijk werken en de zaal af en toe laten glimlachen. De laatste fragmenten zijn dan weer iets serene van toonaard en brengen de waren reden van hun beider schrijven aan: Liefde gaat steeds gepaard met lijden, waarvoor het schrijverschap enige troost biedt.

Podiumkunst

De inkleding van het programma is zorgvuldig uitgekend. Bij deze voordrachtenreeks is het decor een wezenlijk bestanddeel van het programma, iets wat bij vorige literaire produkties van de vzw 'Behoud de Begeerte' zoals 'Saint-Amour' zeker niet het geval was. Op het podium het interieur van een burgerlijke huiskamer, symbool van de familiale sfeer waarbinnen de voorgedragen stukken zich afspelen. Een kristallen kroonluchter, een zware houten eettafel met tien stoelen, enkele robuuste kaders en een lamellengordijn bakenen de ruimte af. Het ontwerp van Jan Vanriet wordt functioneel ingevuld gedurende de voorstelling. Verpale en Gruwez stellen zich voor vanuit de lege schilderijkaders, verschansen zich vervolgens achter het lamellengordijn en verplaatsen zich zo door de ruimte dat ze slechts twee stoelen onbezeten laten. Zo ontstaat er ook een fysieke dialoog tussen de teksten. Een feilloos en kleurrijk lichtplan (Hugo Moens) en een goede geluidsweggeve - iets wat in de aula niet altijd wil lukken - zorgen ervoor dat het publiek alles goed kan volgen. Een geluidshand met barokke kamermuziek moet er voor zorgen dat het binnenkomend publiek alvast in de huiselijke sfeer van de avondvullende vertoning geraakt.

In een tijdperk waar elke schrijver ook performer moet zijn wil hij een publiek bereiken en erkenning krijgen - we denken maar aan 'Tournée Générale' van Hugo Claus of de podiumpraktijken van trendzetter Tom Lanoye - doet 'Geletterde Mensen' er goed aan ook met minder bekende literatoren op het toneel te verschijnen. De warme stem van Luuk Gruwez mochten we reeds aanhoren met de laatste literaire valentijn. De sterke intonatie van Verpale heeft iets theatraals, wat samen met zijn nasale tongval de gebeurtenissen tot pitoreske vertelsels maakt. Een geslaagde podiumtest.

Michel

Praktisch

Wie deze vrienden van "live" wil meemaken (tot 16 december) neemt het best contact op met de vzw 'Behoud de Begeerte' aangaande data en lokatie. Zij die te honkvast zijn of hun literaire gading niet vinden bij deze twee heren kunnen misschien terecht bij wat nog komen moet. 'Geletterde Mensen' doet nog vier keer de VUB aan dit academiegia met schrijvers van allerlei slag.

01/02/95 : Brusselmanns, Matthijsen en De Vos
22/02/95 : Van den Broeck
22/03/95 : Hemmerchts, Pleysier en Daem
10/05/94 : Van Kooten

telkens in de aula, om 20u30
kaarten : Dienst Cultuur (gebouw Y)

vzw Behoud de Begeerte
Congressstraat 67/2
2060 Antwerpen
tel. 03/272.40.41
fax 03/272.06.48

BRONKS

Iets anders

Dit is een stuk gebaseerd op 'De 3 zusters' van Tsjechov. Paul Peyskens, de regisseur, heeft 7 van de 13 personages overgehouden. Hij heeft getracht de eigenschappen van de achterwege gelate personages te integreren in de 7 overgebleven personages: het meisje (Sofie Segebarth), haar man (Steven Van Herreweghe), haar broertje (Tone De Cooman), de soldaat (Cor Caensepeel), hem (David De Decker), luitenant-kolonel (Pepijn Caudron) en de vriend (Bram Smeijers). 'Iets anders' bestaat uit 4 bedrijven en de verhaallijn is ongeveer dezelfde gebleven, voor zover er van een verhaallijn sprake is. De acteurs spelen vooral in op de gevoelens en het verhaal is slechts van secundair belang, de emoties zijn onder andere het grote onnozele verlangen, de liefde, het bedrog en de sociale spanningen die zich binnen elk sociaal netwerk afspelen. Peyskens ontkent het stuk van Tsjechov grondig te hebben herwerkt, het lijkt wel alsof hij voortdurend met de 7 jongeren overlegd heeft hoe zij het zouden formuleren, waaruit een soort vlotte

verbrokkelde spreektaal ontstaat, die nauw aansluit bij de spreektaal van jongeren tegenwoordig. Doordat je pas door het stuk heen begrijpt wie wie is, krijg je het gevoel alsof het verhaal op het podium ontstaat. De akteerprestaties van Steven, Pepijn & Sofie troffen mij als zijnde het beste, de rol van 'hem' was een korte maar zeer dankbare rol die David met verve bracht.

Er werd op geen manier gepoogd een soort theaterrealisme tot stand te brengen, want daar gaat het in deze voorstelling niet om. Een zwangere vrouw is een actrice met een kussen onder haar kleed, romantische pianomuziek krijg je door de playtoets van de cassetteorder in te duwen, en een brand krijg je door ... ga zelf maar kijken.

Anneke & Davke.

Voor alle verdere informatie kan u tijdens kantooruren bellen naar Bronks : 02/219.99.21. Het stuk zal hernomen worden in februari of maart, we zullen jullie hiervan wel op de hoogte houden. Een welgemeend dankwoord aan Eva Maes, voor haar bereidwillige medewerking (& het lekkere eten) en aan Rudi Segebarth, voor zijn 'last minute' hulp.

Vervalsing zoals ze is, onvervalst.

Vervalsing zoals ze is, onvervalst, is een éénakter onder regie van Franz Marijnen, 3 x Fabre, het groter kader waar deze produktie in thuishoort, is een onderdeel van het programma *Van Oedipus tot Freud* van de Koninklijke Vlaamse schouwburg seizoen 1994-1995. Franz Marijnen, de nieuwe intendant van de KVS, is de eerste die vrijelijk een grootmeester als Fabre durft te interpreteren. Er waait duidelijk een frisse wind door de KVS. Hoe Fabre zelf over deze interpretatie denkt, blijkt misschien uit het belang dat hij zelf hecht aan de teksten die hij speciaal voor theater schrijft. Een onbeperkte modelleerbaarheid schenken aan de interpretant, zowel regisseur als vertolker, om de eigenheid van theatertaal voor zich te laten spreken.

Franz Marijnen koos *Bien De Moor* als vervanging voor Els De Keucelier, waarvan rustig gezegd mag worden dat er door het jarenlange samenwerken met Fabre, een robuuste verweving van de tekst met De Keucelier zelf ontstond. Fabre schreef de tekst oorspronkelijk echt op haar lijf. Ze vertolkte hem rauw, met meer dan een gespeelde identificatie.

Toch slaagt *Bien De Moor*, solo-actrice uit Vervalsing zoals ze is, onvervalst, er in de tekst van Fabre

via Marijnen tot haar eigen toneeltekst te kronen. Althoewel ze meerdere typetjes naast elkaar plaatst, waardoor het gehele vertoog op bepaalde momenten onsamenvattend lijkt, staat haar monoloog die smeekt om 'betekenis' en dwingt tot 'bekentenis' strak overeind. Alles beïnvloedt immers alles, 2 maal zeg ik het niet en zeg niet dat ik het niet gezegd heb. Minimale materiële middelen, en taal en lijf als enig attribuut maken van Vervalsing zoals ze is, onvervalst een theatrale poppenkast die levend wordt. De poppenkast van het leven, de woorden 'ik was een model', maken van het theaterforum een tweespalt tussen heden en verleden. Een vertoog dat zichzelf verplaatst van een overloos bedwelmend gelaf tot een concrete confrontatie.

Het naakt poseren, het geposeerde naakt en de naakte pose, ... eerst wordt er reclame van gemaakt, later een filosofie.

Het kaartenhuisje dat in je geflippte geest steeds weer door elkaar valt, blijft eindelijk eens rechtstaan. De hallucinatie van de cocaïnegebruiker op stage overtroeft niet persé de eigen hallucinatie. Of hoeft niet te overtroeven.

Een behoorlijk straf verhaal, een consternatie waar je plat van gaat. Om het met geleende woorden te zeggen.

Het programma opent beleefd met een kennismaking met het schrijvend duo. *Biografie* uit de bundel *Dikke Mensen* is een gedicht dat inhoudelijk sterk geladen is en eigenlijk een (nog in te vullen) sfeerbeeld van de ganse avond. De levensschets van Eriek Verpale is schertsend, doch bescheiden. "Een spannend leven leid ik niet, of héb ik niet eens geleid. Goed ik ben getrouwd geweest, één kind, geschieden, zo een keer of veertien verloofd geweest, één auto in de prak gereden, aan de zuip en de snuif geweest, uitsmijter in een discotheek geweest, babysitter aan de lopende band, ..." (uit *Onder vier ogen*.) Het opvallende verschil in stijl tussen de met de zorg van een poët woorden en emoties rangschikkende Gruwez en de subtiële, droogkomisch ingevulde anecdoten van Verpale komt hierbij duidelijk op de voorgrond.

In de volgende stukken kijken beide heren terug op hun jeugdijaren en hun familieband. Onderhouden is de sequentie van onuitgegeven fragmenten van de hand van Verpale. Eriek beschrijft hoe hij als kleine rakker er door zijn moeder op werd uit gestuurd om vader uit de dorpskroeg te gaan halen. Met de voor de andere stamgasten

achteruitgaan zonder dat hij haar kan bijstaan in haar strijd tegen kanker worden mooi verwoord in de laatste zinnen van *Duel*.

Die borsten, botten lynfen, longen, vindt u die waarlijk om te stelen? Wij moeten als markiezen duellieren. En als u wilt, OK, laat mij krepelen.

(uit *Yule Manieren*)

Na de pauze gaat het programma een iets luchtigere toer op. "Dames en heren, hier is Eriek Verpale. Hij is krankzinnig." luidt de openingszin van het ongebundelde stuk waarmee Gruwez van start gaat. Een leuke introductie die beide heren er toe aanzet terug te blikken op de oorsprong van hun schrijverschap. "Gij moet schrijven," beveelt grootvader kleinkind Luuk in *Het Bal van Opa Bing* en schenkt hem een exemplaar van 'Het Juiste Woord', dr. L. Brouwers' synoniemenwoordenboek. Eriek Verpale schrijft met dezelfde drift als de Arabische dorpsgek die hij in *Onder vier ogen* zijn verhaal laat doen. Eerst tegen een groep marktangers, daarna slechts nog tegen wat spelende kinderen of rondzwervende straathonden om ten slotte enkel zichzelf nog te

ISAVUB needs YOU!

The International Students Association VUB, ISAVUB in short, wants to unite the foreign students at the VUB. After a period of virtual non-existence, in which it even lost its recognition by the Social Board, it has recently been revived, and regained "provisional recognition". This academic year ISAVUB was put through the test during the INTERNATIONAL WEEK: the INTERNATIONAL NIGHT, INTERNATIONAL FILM and INTERNATIONAL FOOD FAIR were relatively successful, though it showed that the organisation is still weak. It can be a powerful instrument for the integration of foreign students in the VUB-community, where foreign students meet, and through which foreign and Belgian students meet each other. In fact it can be anything the foreign students want it to be, provided that they join forces to support it, and participate in it. That is why we want to appeal to all you foreign students: ISAVUB needs you! First of all new members are needed, and secondly elections have to be held because the executive committee needs new people with refreshing ideas.

Now, of course, after having read this you just can't wait any longer, you will want to get hold of a brandnew membershipcard of ISAVUB right away! They are for sale at the FORSTIS office, and if you didn't already know where that is: Campus Oefenplein, building Y, entrance health centre, just follow the signs. You can also buy your membership card on one of the activities: a movie on December 19th in Aula Qd, and a party on December 21st in the BSG hall. For the ridiculous price of 100 Bf. you can proudly call yourself a member of the International Student Association VUB. And by the way: Belgian students are welcome too! ISAVUB needs YOU!

B. VATTEROTH, FORSTIS
(Foreign Students Information
Integration Service)

SORry

Iedereen heeft gewonnen

Het belofde dit jaar niet gemakkelijk te worden om het quorum van 25 % te behalen voor de verkiezingen van de nieuwe Sociale Raad. Zeker als je weet dat er maar zes kandidaten (met hun respectievelijke plaatsvervangers) opkwamen voor zes zetels. Dit jaar was er zelfs geen tegenlijst van de Marxistisch-Leninistisch Beweging, die in het verleden de verkiezingen op de VUB een beetje "kleur" gaven. Andere tijden, andere gewoontes zoals men zegt. Dit jaar werd er onder de studentenvertegenwoordigers geopteerd voor een pluralistische eenheidslijst. Dit houdt in dat men op deze lijst studenten aantreft die op het eerste gezicht uit nogal verschillende strekkingen komen (een LVSV'er, een MLB'er, een PK'er, een BSG'er, een ZWK'er, een ex-VO'er, een Solvay'er, een Krant-DJ...).

En dan nu de resultaten (zonder verrassing natuurlijk):

- * VAN VLEM Anneleen - plvv. MATTHIJSENS Christophe
- * VINKEN Stefanie - plvv. DEVOS Raphaël
- * DE KONINCK Tom - plvv. JULLIANS Bart
- * TEMMERMAN Bart - plvv. KORVER Edwin
- * VERVOORT Steven - plvv. VAN DE PUTTE Antonella
- * VAN CRAEN Nic - plvv. DE MONT Sabien

ISAVUB heeft je nodig!

De International Students Association VUB, of kortweg ISAVUB, is een vereniging voor en door buitenlandse VUB-studenten. Deze kring bestond al een tijdje maar was een tijdje non-actief, en verloor zo zijn erkenning. Vorig academiejaar werd de "sluimerende" kring door enkele buitenlandse studenten "gereanimeerd", en is sinds afgelopen zomer opnieuw "voorlopig erkend". Tijdens de INTERNATIONAL WEEK doorstond de hernieuwde ISAVUB de vuurdoop: een INTERNATIONAL NIGHT, INTERNATIONAL FILM avond en de INTERNATIONAL FOOD FAIR waren relatief succesvol, alhoewel tijdens deze week ook wel bleek dat de organisatie nog zeer zwak staat. ISAVUB kan een belangrijk instrument zijn voor de integratie van buitenlandse VUB-studenten in de VUB-gemeenschap, in het bevorderen van contacten tussen buitenlandse VUB-studenten onderling en tussen buitenlandse en Belgische VUB-studenten. In feite kan ISAVUB precies dat worden wat de buitenlandse studenten er van maken op voorwaarde dat ze met vereende krachten hun kring steunen en erin participeren. Eerst voor al heeft ISAVUB dan ook veel nieuwe leden nodig, vervolgens moet middels verkiezingen het bestuur vernieuwd worden.

Na dit gelezen te hebben staat U waarschijnlijk te popelen om zo snel mogelijk lid te worden van ISAVUB. Lidkaarten zijn te bekomen op het bureau van FORSTIS, gebouw Y, ingang medisch centrum. Of aan de kassa op de eerstvolgende activiteiten van ISAVUB: een film in Aula QD op 19 december, en een fuif in de BSG-zaal op 21 december. In ruil voor een luttel 100 Bf kunt U zich vol trots een ISAVUB-lid noemen. Trouwens: Belgische studenten zijn meer dan welkom. ISAVUB NEEDS YOU!

De K.I.S.

Het heeft lang geduurd, maar nu is het zover: de Kring der Interculturele studenten is opgericht.

Wat houdt deze in: zoals de naam al doet vermoeden is deze kring op de eerste plaats bedoeld als een forum voor allochtone en autochtone studenten. Wij als universitaire studenten menen dat wij de morele plicht hebben om zelf ook de handen uit de mouw te steken in de strijd tegen het racisme.

Maar laten we het maar op voorhand duidelijk stellen: we hebben geen enkele politieke doelstelling. Onze doeleinden zijn vooral op het culturele aspect gericht. Wij zijn de mening toegedaan dat heel wat conflicten hun grondslag vinden in het wederzijds gebrek aan kennis van de culturen en met als gevolg ook een zekere vorm van minachting.

Wij streven niet naar een multiculturele, maar een interculturele samenleving, waar de verschillende culturen met elkaar in contact komen en met elkaar ageren.

Zoals elke pas opgestarte kring zijn wij beperkt in onze mogelijkheden en zal het dit jaar voor ons eerder een voorbereidend jaar zijn. Ook willen wij een oproep aan alle studenten die zich met deze doelstellingen kunnen verenigen en die een actieve bijdrage willen leveren, wij zijn voor iedereen open zonder onderscheid in ras of nationaliteit. De voorlopige zetel bevindt zich op de campus oefenplein.

Voorzitter K.I.S. Sahin M.

Erratum : (g)een zicht op AMOK

In ons vorig nummer (jg. 12, nr. 3) bespraken we dit hulpcentrum voor jongeren uit het Antwerpen en haar originele manier van fondsvererving. De aandachtige lezer zal het allicht opgevallen zijn dat er onderaan het artikel het een en het ander van de bladrand "afgevalen" was. Hiervoor onze excuses. Het voorval kwam reeds ter sprake tijdens de redactievergadering en passende maatregelen werden getroffen - de verantwoordelijke van de lay out werd vakkundig geraadbraakt door onze penningmeesteres en er werd een spellings-, stijl- en lay out-commissie opgericht naar voorbeeld van de Vlaams-Nederlandse Taalunie. Voor de misnoegden onder jullie, die graag de fototentoonstelling hadden bezocht of misschien zelfs hun spaarcentjes over hadden om de kookette ruitendame boven hun bed vereeuwigd te zien, heeft de redactie nog twee van die artistieke kaartsplaatjes uit de brand kunnen slepen. De bijhorende prijsvraag blijft onveranderd. Hoeveel fotografen zitten er in een spel? Af te halen op het redactielokaal in Y' (naast het KK). Is er niemand, dan mag u gerust amok maken.

AMOK vzw
Vrijdagmarkt 10
2000 Antwerpen
tel 03/232.16.19.

LEZERSBRIEF

VRG-VSKM en de toga's

Het nieuws van vandaag haalt zoals elke dag de grootste problemen van deze wereld aan. Schrijnende hongersnood in Haiti, Servische luchtaanvallen in voormalig Joegoslavië, sluiting van de Boelwerf...

Ik schaam mij dan ook een artikel te moeten wijden aan hetgeen zal volgen.

Vooreerst wil ik de situatie schetsen waarom het incident, hieronder besproken, ontstaan is. Alle kringen op de VUB hebben op folkloristisch gebied hun eigenheid. Men onderscheidt de verschillende kringen het gemakkelijkst door op de klak te letten of op de toga. Het verschil tussen facultaire en regionale kringen wordt vooral duidelijk gemaakt door de toga. Inderdaad, in de zangcodex staat te lezen dat de facultaire kringen een effen gekleurde toga dragen waarvan de kleur afhangt van de faculteit. Regionale kringen dragen echter toga's in drie kleuren verdeeld. De regels zijn dus zeer duidelijk geformuleerd. Toch dragen bepaalde regionale kringen toga's in één kleur nl. Antverpia en VSKM. De toga's van VSKM blijken bordeaux te zijn, hetgeen de kleur is van het VRG.

Nu het incident. Er werd een aantal keren vanuit het VRG aan de VSKM de opmerking gemaakt dat de kleur van de VSKM-toga's het VRG toebehoorde. Ook werd gezegd dat de VSKM als regionale kring hun toga in drie kleuren moest dragen i.p.v. één. Dit alles om verwarring te vermijden en twee totaal verschillende kringen duidelijk te scheiden. VSKM antwoordde hierop dat zij deze toga's zo droeg op basis

van zijn traditie en anciënniteit die verrekender is dan deze van het VRG. Het argument was dus "anciënniteit heeft voorrang".

Op de Solvay-doop van dit jaar gebeurde dan het volgende: de toga van de praeses van de VSKM werd deels gescheurd door twee bestuursleden van het VRG. Als praeses van het VRG heb ik aan de VSKM beloofd hierover mijn standpunt te geven.

Ik kan deze escalatie niet goedkeuren. Na de betrokkenen zelf wil ook ik namens het VRG mijn verontschuldiging aanbieden voor de vorm van deze daad. Niets kan op deze manier opgelost worden. VSKM is ongetwijfeld een kring met traditie die alle respect verdient. Dit incident is dan ook te betreuren. De aanleiding blijft echter gelden. Inderdaad, de VSKM draagt de kleuren van het VRG, net als Antverpia deze van de GK draagt. Het argument van de VSKM steunend op de anciënniteit is niet pertinent gezien deze toga's slechts recentelijk zo gedragen werden. Het is dus absoluut geen traditie om zo'n toga's te dragen (de informatie hierover gaat terug tot de VSKM op de ULB d.w.z. wanneer de VUB nog niet bestond). Gezien dit laatste zie ik niet in waarom bepaalde regionale kringen zich wel aan de regels zouden moeten houden en andere niet.

Ik wil dan ook om af te sluiten een verzoek richten tot de VSKM om toch driekleurige toga's te dragen opdat deze van het VRG te onderscheiden zouden zijn. Ik zal echter geen toga scheuren om mijn verzoek ingewilligd te zien. Toch vraag ik mij af of ik mij niet beter zou ergeren aan Haiti, voormalig Joegoslavië en de Boelwerf.

Axel Desmedt
Voorzitter VRG

KULTUURKRANT

TREFCENTRUM Y'
DIENST KULTUUR
02/629 23 25 - 23 26

k o n c e r t

CONNIE CROTHERS LENNY POPKIN QUARTET (USA)

In de nostalgische jazzsfeer van vandaag laat het Connie Crothers-Lenny Popkin Quartet een verrassend geluid horen. Voor hen geen modieuze retour naar de bebop van toen. Met adembenemende inventiviteit en lucide passie tasten zij de grenzen af van een andere, vrijwel vergeeten traditie van de moderne jazz: de intuïtieve, totaal geïmproviseerde en uiterst vrije benadering van standards uit het Broadway repertoire. Van een vrolijk swingende song maken Crothers-Popkin een grillig, meeslepend verhaal. De toon voor die aarpak werd in de jaren veertig en vijftig gezet door de legendarische pianist Lennie Tristano en de saxofonisten Warne Marsh en Lee Konitz. In handen van het quartet blijft hij brandend actueel. Crothers speelde de solo op Jazz Middelheim, het kwartet toerde voor het laatst in ons land drie jaar geleden. Hun vierde en recentste cd heet 'Jazz Spring' Onversneden New Yorkse jazz van grote klasse.

Connie Crothers : piano
Lenny Popkin : tenorsax
Carol Tristano : drums
Rich Califano : bass

Donderdag 8 december '94 - 21u - Kultuurkafée - Inkom gratis

MEGAKRONKEL (NL)

Megakronkels jazzcore ligt tussen Fred Frith, the Residents en Victims Family, tussen springerige gitaarmuziek die is volgestouwd met breaks en gierende chaos met een jazzy basriltje, tussen Canadese houthakkers en Amerikaanse Weirdo's, tussen neogotisch minimysterie en briljant wanhoopsliedje, tussen de brute kracht van Big Black en het ingenieuze ritmewerk van Nomeansno. Need we say more.

Robin van Velzen : gitaar, zang
Jan Folmer : bas
Koos van de Velde : drums

TUPELO HONEY (NL)

De gelijknamige LP van Van Morrison was de inspiratie. In het onmiskenbaar eigen geluid met een psychedelisch jaren zeventig tintje zijn invloeden merkbaar van Neil Young en Dinosaur Jr.

Maarten Van Bergen : zang
Geert leenders : bas
Veejle Verhorevoort : gitaar
René Cornelissen : gitaar
Maarten van Kerkhof : drums

Donderdag 15 december '94 - 21u - Kultuurkafée - Inkom gratis

KOBA

Koba is een pygmeë uit Centraal Afrika die de bassist en vier andere muzikanten door het tropenwoud vervoerde in december 1991. Koba is aldus de naam geworden van een hedendaags en energiek kwartet uit Luik, Brussel en la campagne.

Rzewski Jan : sax en zang
Evrard Jean-Yves : gitaar en zang
De Jaer Boudouin : bas en zang
Kowalski Janek : drums en zang

Donderdag 22 december '94 - 21u - Kultuurkafée - Inkom gratis

e x p o

foto : Jo Voets

TED MILTON WORDWORKS

I moved to Brussels five years ago & started a collection of the pieces of string I kept finding on the pavement. They had been discarded by the postman. Soon I had several jars of obsessively neatly rolled-up lengths of string. Then I remembered I had once written a poem which began "What do they purport with pagan string" so I decided to make the first of what has subsequently become The Pagan String series of books ...

Vernissage & Performance : woensdag 7 december 1994 om 18.30u.

Open iedere werkdag van 11u30 tot 17 u.

Woensdag 7 december '94 tot 14 januari '95 - Gallery'

ANITA WINNOCK ZOEKTOCHT TUSSEN HEMEL EN AARDE tekeningen en gemengde technieken

Het werk van Anita Winnock is sterk door de droom en de esoterie geïnspireerd en wordt beheerst door de symbolentaal zoals ze voorkomt in mythische thema's en religieuze iconografie.

Voor kosmische verwijzingen maakt zij gebruik van geometrische figuren en patronen.

Een steeds terugkerend onderwerp is dat van het opstijgen vanuit de duisternis naar het licht. Dit wordt o.a. gesuggereerd door het zweefvliegtuig, de trap, de tunnel, het roosvenster, ...

Ook de magische beelden uit de alchemistische wereld bepalen vaak de sfeer.

Vernissage : vrijdag 2 december 1994 om 18u30

Welkomwoord door Prof. Dr. E. Witte, rector
Inleiding door Prof. Dr. W. Elias.

Open iedere werkdag van 9 tot 17u.

Vrijdag 2 december '94 tot 27 januari '95 - Rectoraat

ALEXANDRE ALAIN

De schilderijen van deze autodidact zijn in feite het zoeken naar de essentie van zijn thema's, waarbij hij op die manier zichzelf blootgeeft. In zijn werken primeren de lijnen, waar met grote zelfzekerheid het overbodige geweerd wordt.

Eerst waren er de horizontale lijnen, die de zee uitbeelden. Daarna kwamen de verticale lijnen, die de rondingen van de vrouw uitbeelden. Nog later werd door de combinatie van verticale en horizontale lijnen het landschap gecreëerd. Via de diagonale lijnen kwam hij in de kosmische driehoek terecht, de plaats waar een mens zichzelf kan zijn.

De plastische expressie heeft voorrang op het emotionele, maar beiden worden, als het ware op een bovennatuurlijke wijze, geassimileerd.

Vernissage : vrijdag 9 december 1994 om 18u30

Inleiding : Prof. Dr. H. Dethier

Open iedere werkdag van 9 tot 21u en op zaterdag van 10 tot 16u.

Vrijdag 9 december '94 tot 28 januari '95 - Centrale bibliotheek

t h e a t e r

WACKO La Sopa Del Dia

Wanneer W.A.C.K.O. wordt uitgenodigd om een forum bij te wonen, mondt dat uit in een komische nachtmerrie. De wetenschap wordt tot passie verbrijzeld. Onderbuiken worden betoverd. Er is geen enkele beheersing. Als nooit tevoren attackeren de spelers elkaar met fysiek en verbaal geweld. Lijven lijden, hersens worden gespoeld. En W.A.C.K.O. zou W.A.C.K.O. niet zijn als niet alle theatergenres door elkaar worden geschud.

Woensdag 7 december '94 - 20u30 - Aula QA - Inkom 200 & 250bfr.

- Kunstuitgaven -

EEN ORIGINEEL NIEUWJAARSGESCHENK !

MAAK UW KEUZE UIT DE VUB-KUNSTUITGAVEN !

Overzicht van nog te verkrijgen kunstuutgaven :

- Litho 'Anclite' van Pierre Vleček op 300 ex., 51x31 cm - 2.000bf.
- Zeeldruk van Jan Van Den Abbeel op 40 ex., 54/54 cm - 2.500bf./stuk of 10.000bf./vijf
- Litho in 5 kleuren van Pietrao Roobjee op 500 ex., 70/49 cm - 2.000bf.
- Litho van Jan Van Riel op 200 ex., 75x56cm - 5.000bf.
- Bibliofiele kunstmap met 3 lithografieën van Karel Roelants en 3 gedichten van Eddy Van Vliet
De tekeningen werden gemaakt in de reeks 'Miserere', met als thema geneeskunde - 7.500bf.
- Omslag met serie van 3 zeeldrukken van W.J.P. Levi, 75 ex., 45/66 cm, 23 drukgangen - 4.500bf.
- Map met opgehoogde elsen van Fried Bervoets, Frank Maiau, en Pietrao Roobjee - 20.000bf.
- Litho van Marcuse op 120 ex. - 3.500bf.
- Zeeldruk van Werner Mannaerts op 100 ex. - 3.000bf.
- Zeeldruk van Karel Dieckx op 150 ex. - 2.500bf.
- Foto (zw/w) van Ludo Geyssels, zeer beperkt aantal - 3.500bf.
- Foto (kleur) van Ludo Geyssels, zeer beperkt aantal - 4.000bf.
- Wenkaarten - 40bf. en 10bf.

De Kunstuitgaven kunnen aangekocht worden. De opbrengst dient om de culturele projecten te financieren.

Inflictingen : Dienst Kultur VUB, gebouw Y', Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel. 02/629 23 25

De werken zijn te bekijken op bovenvermeld adres.

Belastingaftrekbare Giften : door storting van minimum 1.000bf op rekening 001-0686456-63 met vermelding F3728 Dienst Kultur VUB Pleinlaan 2 1050 Brussel ontvangt u een bewijs voor belastingaftrekbaarheid.

Acid Love's Column

THE FUZE : TECHNO & PLEASURE

Na een lekker avondmaal (ter gelegenheid van m'n vaders verjaardag) in het pajottenland dacht ik zo bij mezelf ...mmmh...let's FUZE (rue Blaesstr. 208, ook gekend onder de volgende benamingen: Disco Rouge, La D mence, bereikbaar met tram 90 en metrolijn 2 afstappen aan de Hallepoort). Shit, m'n laatste tram is al vertrokken, dan maar met een mobiel, de kosmobiel... 't is namelijk 26 november en Dr. A. Paterson (het u welbekende brein achter The Orb) gaat een beetje DJ'en (Paterson, zo zal later op de avond blijken, heeft 's namiddags gewinkeld in Brussel o.a. in de Music Mania (griepstr.) en de Collector (2e hands vinyl zaak, bezitten een aantal rare collectors items zoals de naam al laat vermoeden en is gelegen vlak naast het beursgebouw)).

Binnen je jas afgeven... klaar om het luipaardtapijt te doorkruisen...mmmh altijd weer leuk om te doen. The time is 1.40...whoeps de Fus  (populaire woordspeling op de Fuse) is volgeprest en 't is nog maar kwart voor twee, er zullen hier weer emmers zweet gevuld kunnen worden. Ik loop een eindje rond in de Fuse en kom wat klasgenoten en een waarde vriend tegen, er lopen ook een aantal hele mooie exemplaren van het menselijke ras rond. The fuse feeling grows on me... en plots hoor ik een sample van The Orb en weet dat Paterson aan z'n ding begonnen is. De doctor voegt een iets tragere (dan we in de fuse gewoon zijn) doffe dub-beat toe om aan z'n klanktapijten de nodige dansbaarheid te verschaffen. Uw verslaggever is nog niet in 1 van z'n "dancing moods" maar daar komt geleidelijk aan verandering in. Paterson houdt voortdurend aan z'n geluid, hij klinkt soms zo onaards dat ik me midden in de hemelsfeer (=orb) waan. Gaandeweg wordt alles ingewikkeld, ingewikkelder, ingewikkeldst. Rimes zonder begin of einde maar die wel tegendraads worden afgewisseld met space geluiden die aanzwellen en wegdeinen, zoals bvb. een Gary Glitter op 45 toeren. Op den duur

klinkt het allemaal een beetje... niet dansbaar. Koenie (ex Cafe d'Anvers) z'n platenkeuze is o.k. (8.5/10)...maar wat doet je... ongeloflijk...ik kan dit echt niet geloven, die jongen mixt niet maar speelt alle nummertjes netjes na elkaar (=noot 2 nummers tegelijk). Dit schept nogal een plat effect op de dansvloer. Eigenlijk is dit niet zo'n slechte zaak, zo komt er wat meer plaats op de dansvloer en elders...real partypeople keep on going...Plots wordt het klanktapijt weer opgehangen daar waar het thuishoort: in de hemel tussen de engeltjes, daar waar Pierre ons naartoe brengt. Pierre wordt alsmear beter schijnt het...de laatste 4 maal dat ik hem bezighoorde was hij 3 maal uitstekend en 1 keer zeer goed (geen slechte score,red.). Pierre on aime la ou tu nous emm nes. The Fuse X-perience can be called a succes again. De afwezigen hadden zoals gewoonlijk ongelijk. Drugs zijn ten strengste verboden in de Fuse... so BE CAREFUL BUT BEAUTIFUL.

Yours truly,
A.L.(AcidLove)

The Fuse = The first techno club in Belgium.

Techno is een muziekstijl die de Belgische roots van de dansmuziek combineert met een Engels gevoel, dit alles overgoten met een Detroit sausje. Wanneer ik Detroit aanhaal is dit vooral vanwege 3 d.j.'s: Derrick May, Jeff Mills & Carl Craig.

De Fuse is open elke zaterdag van middernacht tot zondag 8 uur 's morgens, er vindt ook elke keer een live act plaats of er komt een beroemd d.j. optreden.

Zaterdag 10 december: Guest d.j. Marcello

Woensdag 14 december: Ono Sendai trance detroit Motion: d.j.'s D-JACK, Peter V (u welbekend van de B.S.G.) en Sen Jan + live act: Daniel Paucala at 1.30 h.

Zaterdag 17 december: Guest d.j. Aphex Twin + live act Kinesthesia.

Resident D.J.'s in the Fuse on saturday are: Pierre & Trish. The Fuse = Techno & Pleasure. Jammer genoeg kost een ingangsticket minimum 400 BF en met live acts kan dit nog iets duurder zijn.

VK*news

De V.K. is het trefcentrum van Molenbeek dat dankzij z'n ligging ook een belangrijke rol speelt in de integratie van de migrantenpopulatie in Brussel. De V.K. is de laatste jaren (sinds het platgoon van de AB) echter uitgegroeid tot een van de voornaamste concertzalen, naast het Luna en de Botanique, van Brussel. Ik kan u verzekeren dat er al een heleboel memorabele concerten hebben plaats gehad (Curve, Disposable Heroes, Ozric Tentacles, Quicksand, The Goats en zo kan ik nog wel een tijdje doorgaan).

STEREOLAB
+PRAM

Dinsdag trad Stereolab op met in het voorprogramma Pram. Het was voor Stereolab de 2e maal dat ze optraden in de V.K. (de 1e keer was een dubbelconcert met Pavement, ook een hele fijne avond trouwens). Pram deed wat van hen verwacht werd namelijk een puik voorprogramma spelen, hun onzekerheid (het was de eerste dag van de toernee) speelde hen nog wat parten en het is een groep bij wie het nodige toeren de verhoopde resultaten zal opleveren nl. een iets strakkere groep en een beter totaal geluid. Pram's muziek omschrijven is een ietwat ondankbare taak. Ze brengen een soort repetitieve, bezwerende psychedelische muziek ten gehore. Hun muziek sluit aan bij wat hun labelgenoten, vooral Moonshake, maken, ze kunnen ook vergeleken worden met recent werk van de legendary Pink Dots. Hun muziek kan ook nog als volgt beschreven worden: speelgoedmuziek op waterballonnen waarvan je bewustzijn herleid wordt tot dat van een paddestoel. De zangers van Pram wenste geen interview af te leggen maar beantwoordde mijn vraag of ze in U.F.O.'s geloofde met het volgende: "I believe that people believe in U.F.O.'s".

Hierna was het de beurt aan Stereolab. Stereolab staat ook op het Too Pure label en heeft de laatste 3 jaar 5 e.d.'s voortgebracht waarvan 1 verzamelaar van maxi's en 1 mini album. Stereolab is een internationaal gezelschap (Franse zangeres en Amerikaanse keyboard player) met hun thuisbasis in London. Stereolab is over de jaren ge volveerd tot een zeer strakke hechte groep met een zeer herkenbare sound. Vanaf het eerste nummer was het kippevel verzekerd. Ze gaven een mooi en eerlijk concert weg, ze speelden naast hun ouder werk ook een aantal nieuwe songs. De geluidstechnicus mag gerust beschouwd worden als zevende lid van de band. Een 250-tal leden van het menselijke ras kwamen opdagen voor deze fijne engelse avond.

SPEARHEAD

Spearhead is volgens OOR intelligente hiphop voor een groot publiek, muzikaal kunnen we deze nieuwe formatie rond Michael Franti (ex Disposable Heroes) situeren in het rijtje Galliano, Guru's Jazzmatazz en andere steeds populairder wordende combinaties tussen jazz en hiphop. Hun debuut cd 'Home' laat een zeer gaaf en laidback geluid horen. Franti's scherpe politieke kritieken van bij de disposable's vinden we afgezwakt terug bij Spearhead, hij snijdt ook niet politieke thema's aan met Spearhead. Over het concert kan ik kort zijn, dit was een uitstekend concert, the vibe was very pleasant and the people were dancing all over the place. De opkomst was vrij groot: zo'n 500 man, dit had waarschijnlijk te maken met het feit dat dit Spearhead's enige Belgische concert was. Ze spelen dus NIET in het voorprogramma van de Beastie Boys in februari. Davke

De Moelial
werft aan

medewerkers
redactieleden
cartoonisten
mac-fanaten
knip- en
plakspecialisten
typisten
sterreporters
spellingsdeskundi-
gen
kuisvrouw/man
tuinkabouters
.....

kom gerust af
CV is niet nodig
Redactielokaal
naast KK in gebouw
Y'

Tel: 02/6292338

Krabbels en prijzen

PK en HLOK organiseren een tekenwedstrijd!
Haal uw creatieve hersenspinsels vanonder de motteballen, pak een pen tussen uw pollen en...
tja, als ge de gelukkige winnaar zijt, zal uw pennevrucht pronken op de welbegeerde 12-urenloop t-shirts.
Natuurlijk hangt er een prachtig prijzenpakket aan vast.
Dus niet treuzelen, sprintje naar PK of HLOK om een deelnemingsformulier en krabbel er maar op los!

SCHOOLSTR. 76
RUE DE L'ECOLE 76
1080 BRUSSELS

VK*INFO
02 414 29 07

7/12 Deee-lite
in the FUZE + PARTY

14/1 SICK OF IT ALL
+ STRIFE

BSG-agenda**BSG-zaal**

woensdag 7/12/94
Nacht van de
Brusselse student
donderdag 8/12/94
VRG
zondag 11/12/94
CAMPINA
maandag 12/12/94
PERS
dinsdag 13/12/94
RPGC
woensdag 14/12/94
WK
donderdag 15/12/94
Vrijzinnig zangfeest
zondag 18/12/94
LIA
maandag 19/12/94
PK
dinsdag 20/12/94
KEPS-TD
woensdag 21/12/94
FA cantus
donderdag 22/12/94
ISAVUB

Aula

woensdag 7/12/94
JS: Fearless QB
donderdag 8/12/94
KBS: The Flintstones
QD
maandag 12/12/94
LVSU: debat QA
Biotechno:
Schindler's List QB
dinsdag 13/12/94
VRG: debat QA A.I.:
In The Name of the
Father QD
woensdag 14/12/94
LIA: The Crush QD
maandag 19/12/94
Solvay
Danny Fabry
M&E QB
ISAVUB QD
dinsdag 20/12/94
APIA: Kerstconcert
QA
FA: Geronimo QD
woensdag 21/12/94
RPGC: The Last of
the Mohicans QB
WK: Hard Times QD

Allerlei

vrijdag 9/12/94
Break the Silence
Benefietconcert en
Fuif in 't KK:
GLOOM en MAYA
DJ PETER inkom: 100

zaterdag 10/12/94
CONGRES Vereniging
Vlaamse Studenten
in Aula Q vanaf
8u30.

Ade Vrijzinnig Zangfeest van Vlaanderen

DO 15 DECEMBER '94 - 19u45 (deuren 19u)

AULA VUB

(CAMPUS ETTERBEEK) VVK 200 BF KASSA 350 BF

Org.: Brussels Studentengenootschap, Oudstudentenbond VUB 03624 23 37 41 02735 34 03

De Moeial

Tweewekelijks studenten-
tijdschrift van de Vrije Uni-
versiteit Brussel in samen-
werking met het Brussels
Studentengenootschap,
Studiekring Vrij Onderzoek
en Dienst Cultuur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel. 02/629.23.38
fax 02/629.23.62

Coördinator
Haroun Amira

Redactie
Tom, Sami, Anna,
Seppe, Haroun Pete,
Domenico, Nadia, Sjoonie

Medewerkers
Jack Van Handenhove,
Simon, Filip, Stefan, Matrick,
Giert A., Sarah, Saskia, Pascal,
Michel, Ruben, Jurgen, David

Illustraties
Geert Rondou, Maarten
Wim Castermans,
archief

Verantwoordelijke uitgever
Domenico Vaccaro
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verant-
woordelijk voor artikels van
het BSG en VO.

HAKUNA MATATA !